

ת"פ 44772/05/20 - מדינת ישראל נגד דיליקס טכנולוגיות בע"מ, דניאל סימני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44772-05-20 מדינת ישראל נ' דיליקס
טכנולוגיות בע"מ ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינסקיביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד הדר אלטמן

המאשימה

נגד

1. דיליקס טכנולוגיות בע"מ
2. דניאל סימני ע"י עו"ד יריב אבירם

הנאשמים

גזר דין

רקע

נאשמת מס' 1 (להלן: **החברה**) היא חברה שעסקה בפיתוח תכנה ושיווק, ונאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) היה מנהלה הפעיל בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום.

בשנת 2013 מחזור ההכנסות של החברה היה כ- 323,000 ש"ח, בשנת 2014 כ- 181,000 ש"ח, בשנת 2015 כ- 177,000 ש"ח ובשנת 2018 כ- 91,000 ש"ח.

הנאשם לא הגיש את הדוחות השנתיים של החברה לשנים 2013-2015 ו- 2018, למרות שהיה חייב לעשות כן, ולא הגיש את הדוח האישי על הכנסותיו לשנים 2013-2018. בשל כך הורשעה החברה בארבעה עבירות של אי הגשת דוח במועד והנאשם הורשע בעשר עבירות של אי הגשת דוח במועד (ארבע עבירות בשל אי הגשת דוחות החברה ושש עבירות בשל אי הגשת הדוחות האישיים).

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ריבויין ופגיעתן בערכים מוגנים. כמו כן הפנתה לכך שהנאשמים הסירו את המחדלים באופן חלקי בלבד, שכן שניים מדוחות החברה שהוגשו לא היו מבוקרים על ידי רואה חשבון, ועל כן מדובר בעבירה נמשכת, שעודה מתבצעת. עוד הפנתה התובעת לכך שלחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות על חוק מס ערך מוסף. לאור אלה ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות (הכולל מאסר מותנה שלחובת הנאשם אותו ביקשה להפעיל באופן חופף למאסר שיגזר עליו) ועונשים נלווים, ועל החברה ביקשה להטיל קנס כספי סמלי.

ב"כ הנאשם טען, כי עיון במחזורי החברה מלמד כי היא הייתה בדעיכה וכי הנאשם עשה כמיטב יכולתו להסיר את המחדלים, ונתקל בקשיים בשל חוסר במסמכים חשבונאיים שונים והעדר יכולת כלכלית לשלם לרואה חשבון. לדבריו,

שניים הדוחות שהוגשו נערכו בעזרת רואה חשבון שסייע לנאשם בהתנדבות ויתר הדוחות הוגשו ללא ביקורת חשבונאית בלית ברירה, על פי הוראת ביצוע של רשות המסים.

נקודה נוספת אליה הפנה ב"כ הנאשם היא, כי המאסר המותנה שלחובת הנאשם הוטל עליו, בין היתר, משום שבהליך הקודם המאשימה לא הודיעה לבית המשפט כי מתנהלת נגד הנאשם חקירה בגין העבירות מושא תיק זה, והפנה לטיעוניו בבקשה לבטל את כתב האישום בהליך זה (אתיחס לעניין בהמשך הדברים).

לצד זאת הפנה הסיניגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו אדם נורמטיבי ויצרני, אשר שירת בצבא, לחם במלחמות ישראל ונקלע למשבר כלכלי, בעטיו שקע בדיכאון והתגרש.

לאור אלה, ביקש הסיניגור להמנע מהטלת עונש מאסר בפועל ולהסתפק במאסר מותנה.

הנאשם קיבל אחריות ופירט על הקשיים שחוזה בשל ההליך לרבות כך שהוא נזקק לתמיכה וכי הוא נאלץ להסתיר את ההליך ממשפחתו.

מתחם העונש ההולם

החברה פעלה לאורך תקופה של ארבע שנים מבלי להגיש דוחות ולשלם מסים והנאשם נמנע מלהגיש דוחות אישיים לאורך שש שנים רצופות. מדובר בעבירות חמורות. חובתו הראשונה של כל עוסק, היא להגיש דוחות אמת במועד. אי הגשת דוחות מונעת גביית מס, והמנעות תשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון ונשיאה משותפת בנטל, ומכל בחינה מהווה שליחת יד לקופת הציבור.

עבירה של אי הגשת דוח במועד אמנם נופלת בחומרתה מעבירת המס המטריאליות, באשר אין בה יסוד של מרמה, אלא רק של המנעות מביצוע חובה. עם זאת, אין להקל בה ראש ואין לראותה בסלחנות. הבסיס לגביית מס אמת הוא הגשת דוחות נכונים במועד והמנעות מהגשת דוח חותרת תחת בסיס זה.

לעתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין חומרה במעשיהם - ולא היא. יש לראות את עברייני המס ככל עברייני אחר שולח ידו ברכוש חברו, ועל בתי המשפט להעביר את המסר, כי דינו של מי שנמנע מלשלם מסים כדינו של כל אדם אחר השולח ידו לקופת הציבור.

בנוסף לכך, שיקול ההרתעה הוא מרכזי בעבירות מסים. המדובר בעבירות אשר קל לבצען וקשה לגלותן. לפיכך, יש חשיבות רבה לגורם ההרתעה, אשר יהווה משקל נגד לקלות שבביצוע העבירות ולרווח הכספי הטמון בהן.

פסיקה עקבית של בית המשפט העליון ושל הערכאות הדיוניות קובעת, כי ככלל יש להשית מאסר בפועל, לריצוי ממש, בגין עבירות של אי הגשת דוחות במועד, במקרים בהם לא הוסר המחדל. ר' למשל רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל (ראו, למשל: רע"פ 3385/13 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.2013); רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013); רע"פ 5906/12 עזרא נ' מדינת ישראל (9.9.2012)). על יסוד טעמים

אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו

וכן ר' רע"פ 9/09 מזרחי נ' מדינת ישראל:

"כפי שציין בצדק בית-המשפט המחוזי (כבוד השופטים צבן, בן-עמי וכרמל), הדוחות השנתיים שעל נישומים להגיש לרשות המסים משיתים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה. הגשתו של דוח מס אינה ענין טכני פשוט ערך. הדוחות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידיה של רשות המסים במילוי חובתה לקיים הליך גבייה סדור והוגן. בדרישת ההגשה אין להקל ראש, והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלווית להפרתה (וראו דברים שכתב הנשיא מ' שמגר בהמ' 218/81 שמוע נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 804, 805 (1981))."

ר' גם רע"פ 4275/21, שמעון כהן, בו אושר עונש מאסר של 7.5 חודשים שהוטל בגין אי הגשת דוחות במועד (אם כי שם היה מדובר בחברות אשר מחזורן היה גדול בהרבה).

לאור העובדה כי מדובר ברצף התנהגותי אחד הנוגע לכל העבירות, אקבע מתחם עונש אחד ביחס לכל הדוחות אותם לא הגיש הנאשם. בקביעת מתחם העונש ההולם אבטא בצד החומרה את אורך התקופה בה פעלו הנאשמים מבלי להגיש דוחות, אך מנגד אבטא את העובדה שמחזורי ההכנסות של החברה היו בצד הנמוך ויש בהם לתמוך בטענה על דעיכה מתמשכת של החברה. לאור אלה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

נתונים שאינם קשורים לעבירות

הנאשם יליד 1960, גרוש ואב לילדים.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות של אי הגשת דוחות מס ערך מוסף במועד, בגינה נדון למאסר מותנה של חודשיים, אליו אתייחס בהמשך.

מצב המחדלים

מטיעוני הצדדים עולה, כי עד היום לא הוסרו המחדלים במלואם, שכן הנאשם הגיש שניים מדוחות החברה ללא ביקורת של רואה חשבון.

הפעלת המאסר המותנה

הנאשמים הורשעו בעבר באי הגשת דוחות מס ערך מוסף במועד (ת"פ 71557-11-17). ההליך התנהל לפני, במסגרת מוקד תיקי המסים, וביום 15.10.18 הודה הנאשם במיוחס לו ולחברה והם הורשעו ודינם נגזר. בין היתר, הוטל על הנאשם עונש של חודשיים מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שנתיים עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע או עוון - ומאסר זה הוא חב הפעלה בשל הרשעת הנאשמים בתיק שלפני, שהרי אי הגשת דוח היא עבירה נמשכת, המתקיימת כל עוד לא הוסר המחדל. חלק מהמחדלים הוסרו רק לאחר הגשת כתב האישום ושניים מהדוחות לא הוגשו באופן תקין עד היום.

בשלב הטיעונים לעונש באותו הליך, הצהירה המאשימה כי הנאשם הסיר את המחדלים שלא נכללו בכתב האישום - למרות שבאותה העת כבר היה עליו להגיש את הדוחות מושא כתב האישום שבהליך זה והעבירות שיוחסו לו כבר נעברו. ב"כ הנאשם טען, כי הצגת הנתונים השגויים על ידי המאשימה באותו הליך גרמה לכך שהוטל על הנאשם מאסר מותנה שהוא בר הפעלה בתיק זה באופן שפגע בו, ועל כן ביקש לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק. בהחלטה מיום 9.1.22 דחיתי את הטענה וקבעתי:

אכן, המאשימה הצהירה בטעות בהליך הקודם, כי לא קיימים מחדלים מחוץ לכתב האישום, למרות שבאותה עת הנאשם לא הגיש דוחות למס הכנסה. ניתן להבין את הטעות, בשים לב לכך שבאותו הליך המאשימה יוצגה על ידי יחידת התביעות של מס ערך מוסף. אין טענה, קל וחומר ראייה, כי הדבר נעשה בזדון, וכי התובעת שהופיעה באותו דיון היתה מודעת לכך שהנאשם לא הגיש דוחות נוספים. על כך אוסיף, כי יש טעם בטענת המאשימה, כי הנאשם ידע באותה עת כי לא הגיש במועד דוחות למס הכנסה. אני ער לכך שהנאשם לא היה מיוצג באותו הליך (מה גם שלא היתה בו חובת יצוג, שכן המאשימה לא עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל), אך בהיותו מנהל החברה מזה מספר שנים, חזקה עליו כי הכיר את חובותיו על פי הדין וידע כי אינו עומד בהם.

משכך, גם אם אין להקל ראש בתקלה שהיתה באותו הליך, לא ראיתי כי פגיעתה בזכויות הנאשם היא כה חריפה, עד כי התרופה היחידה לה היא ביטולו של הליך נוסף שהוגש נגד הנאשם שנה וחצי לאחר מכן.

לצד זאת קבעתי, כי:

ככל ששורשע הנאשם במיוחס לו, בגזירת העונש תובא בחשבון התקלה שבמסירת מידע לא מדויק לבית המשפט בהליך הקודם.

משכך, אין מנוס מהפעלת המאסר המותנה שלחובת הנאשם, אך באופן הפעלתו אביא בחשבון את התנהלות המאשימה בהליך הקודם.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה שהודה במיוחס לו. כמו כן הבאתי בחשבון את נתוני האישים, כפי שנסקרו על ידי בא כוחו ופורטו למעלה.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה כי מדובר בהרשעה שניה שלו בעבירות מסים דומות, ואת העובדה שלמרות אורכות רבות שניתנו לו, לא הסיר את מחדלי כתב האישום.

בשים לב לאלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת מס' 1

התחייבות בסך 2,000 ש"ח לא לעבור כל עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע או עוון תוך שלוש שנים מהיום.

נאשם מס' 2

- א. חודשיים מאסר בפועל, בהם יישא בעבודות שירות. הממונה על עבודות השירות יקבע מועד התייצבות סמוך ליום לאמצע חודש אפריל 2023 ויגיש הודעה בענין זה עד יום 1.3.23. הנאשם יתייצב במקום שיקבע לו על ידי הממונה.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של חודשיים אשר הושת על הנאשם בת"פ 71557-11-17 ביום 15.10.18. עונש זה יופעל חציו במצטרב לעונש המאסר שבסעיף א' וחציו בחופף לו, כך שסך הכל יישא הנאשם בשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.
- ג. חודשיים מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע או עוון תוך שלוש שנים מהיום. עם זאת, אי הגשת הדוחות שנכללו בכתב האישום בהליך זה לא תביא להפעלת המאסר המותנה.
- ד. קנס בסך 5,000 ש"ח או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס יחולק לעשרה תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.8.23. והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפרעון מיידי.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה. ניתן יהיה לשלם את הקנס תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ג, 13 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.